

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 10 juli 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Fazenda Pública/Banco Mais SA

(Zaak C-183/13) ⁽¹⁾

(Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 77/388/EEG — Artikel 17, lid 5, derde alinea, sub c — Artikel 19 — Aftrek van voorbelasting — Leasingverrichtingen — Goederen en diensten voor gemengd gebruik — Regel voor berekening van bedrag aan aftrekbare btw — Afwijkende regeling — Voorwaarden)

(2014/C 315/18)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fazenda Pública

Verwerende partij: Banco Mais SA

Dictum

Artikel 17, lid 5, derde alinea, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet er tegen verzet dat een lidstaat in omstandigheden als in het hoofdgeding een bank die onder meer leasingactiviteiten uitoefent, verplicht om in de teller en de noemer van de breuk tot vaststelling van één en hetzelfde pro rata voor de aftrek voor al haar goederen en diensten voor gemengd gebruik enkel het met de rente overeenstemmende deel van de door de klanten krachtens hun leasingovereenkomsten betaalde leasinggelden op te nemen wanneer van deze goederen en diensten in eerste instantie wordt gebruikgemaakt voor de financiering en het beheer van deze overeenkomsten, hetgeen de verwijzende rechter moet nagaan.

⁽¹⁾ PB C 189 van 29.6.2013.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 10 juli 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm — Spanje) — Víctor Manuel Julián Hernández e.a./ Puntal Arquitectura SL e.a.

(Zaak C-198/13) ⁽¹⁾

(Bescherming van werknemers bij insolventie van werkgever — Richtlijn 2008/94/EG — Werkingssfeer — Recht van werkgever op vergoeding van schade door lidstaat wegens loon dat aan werknemer is betaald tijdens procedure tot betwisting van ontslag na 60ste werkdag na instellen van beroep — Geen recht op schadevergoeding in geval van nietig ontslag — Subrogatie van werknemer in recht op schadevergoeding van zijn werkgever die in staat van voorlopige insolventie verkeert — Discriminatie van werknemer wiens ontslag nietig is — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Werkingssfeer — Artikel 20)

(2014/C 315/19)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Sellé Orozco, Alberto Martí Juan, Said Debbaï

Verwerende partijen: Puntal Arquitectura SL, Obras Alteramar SL, Altea Diseño y Proyectos SL, Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro, Subdelegación del Gobierno de España en Alicante

Dictum

Een nationale regeling als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, valt niet binnen de werkingssfeer van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, voor zover zij bepaalt dat een werkgever van de betrokken lidstaat betaling kan vorderen van het loon dat tijdens de procedure waarin een ontslag wordt aangevochten, verschuldigd is geworden na de 60ste werkdag volgende op het instellen van het beroep, en dat wanneer de werkgever dit loon niet heeft uitbetaald en in staat van voorlopige insolventie verkeert, de betrokken werknemer de betaling daarvan door wettelijke subrogatie rechtstreeks van deze staat kan vorderen. Bijgevolg kan een dergelijke regeling niet worden onderzocht in het licht van de door het Handvest gewaarborgde grondrechten en, met name, artikel 20 ervan.

⁽¹⁾ PB C 189 van 29.6.2013.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 juli 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

(Zaak C-213/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Richtlijn 93/37/EEG — „Voorovereenkomst tot verhuur” van nog te bouwen gebouwen — Nationale rechterlijke beslissing die in gezag van gewijsde is gegaan — Draagwijdte van het beginsel van gezag van gewijsde in een met Unierecht onverenigbare situatie)

(2014/C 315/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Verwerende partijen: Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

in tegenwoordigheid van: Complesso Residenziale Bari 2 Srl, Commissione di manutenzione della Corte d'appello di Bari, Giuseppe Albenzio, in de hoedanigheid van „commissario ad acta”, Ministero della Giustizia, Regione Puglia

Dictum

- 1) Artikel 1, sub a, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, moet aldus worden uitgelegd dat een overeenkomst die als hoofdvoorwerp de verwezenlijking van een bouwwerk dat voldoet aan de door de aanbestedende dienst omschreven eisen heeft, een overheidsopdracht voor de uitvoering van werken vormt, die dus niet valt onder de uitsluiting bedoeld in artikel 1, sub a-iii, van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, ook al omvat zij een verbintenis om het betrokken bouwwerk in verhuur te geven.